

Viața Sfântului Ioan Botezătorul

editura doxologia

editura
doxologia

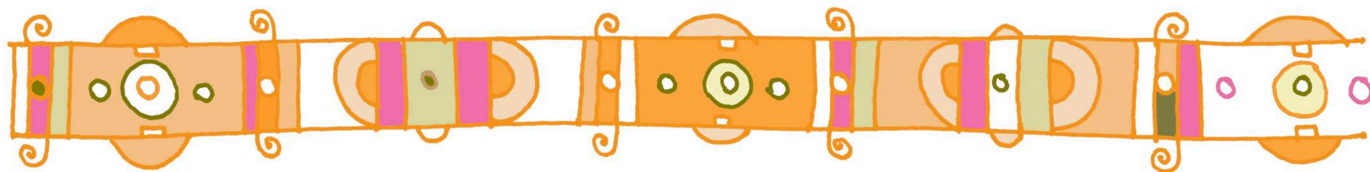
Colecția „Îngerașul meu"

colecţie coordonată de Preot Constantin Prodan
ilustraţii de Lucian Săcrieru-Dragomir
text adaptat de Daniela Livadaru şi Preot Cezar Ţăbârnă

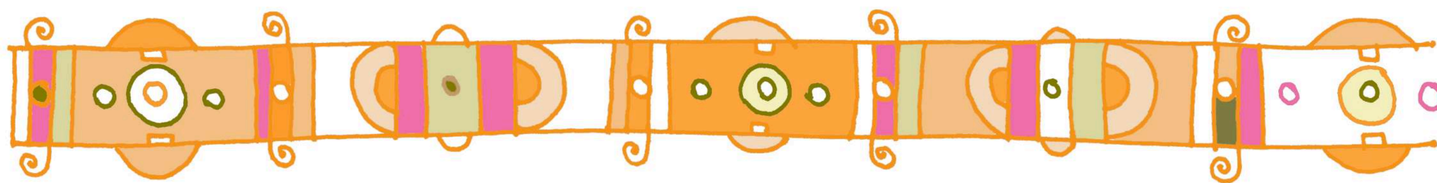
ISBN: 978-973-155-075-6

Viața Sfântului Ioan Botezătorul

Primul volum al
Colecției „Îngerașul meu"

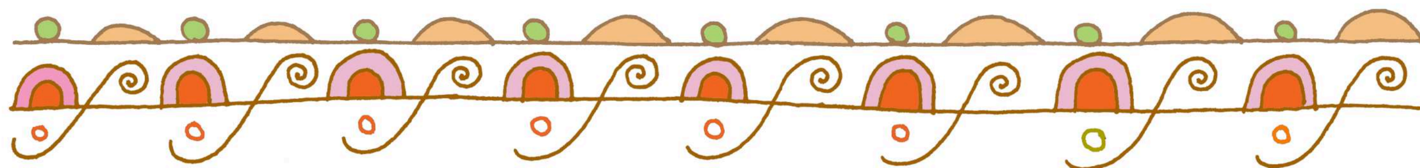

*Demult, într-un orășel de lângă Ierusalim,
în Țara Sfântă, trăiau doi bătrâni foarte credincioși.
Ei se numeau Zaharia și Elisabeta. Erau înțelepți, drepți, buni la suflet, iubitori de Dumnezeu, ținând toate poruncile și rânduielile Lui. Zaharia era preot și, împreună cu soția lui, mergeau adesea la Templu să se roage. Deși înaintați în vârstă, ei nu aveau copii. Nu mai credeau că vor trăi vreodată bucuria de a fi părinți. Sufletul lor era întristat. Cei care nu aveau copii erau considerați, în societatea iudaică, oameni pedepsiți de Dumnezeu.*

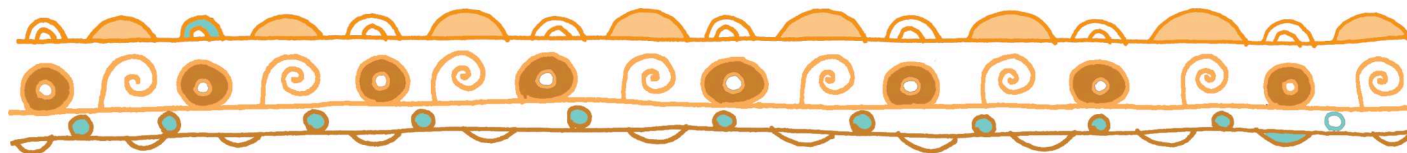

Într-o zi de septembrie, Zaharia s-a dus la Templul din Ierusalim. Îi venise rândul să slujească. A intrat în Templu ca să tămâieze și să aprindă candelele din sfeșnicul cu șapte brațe, iar mulțimea poporului stătea afară și se ruga. În timpul rugăciunii, în fața lui a apărut un înger al lui Dumnezeu. Era arhanghelul Gavriil. Zaharia s-a înfricoșat. Însă îngerul i-a spus cu blândețe: „Nu te teme, Zaharia, rugăciunea ta a fost ascultată și Elisabeta, soția ta, va naște un fiu pe care îl vei numi Ioan. Și încă din pântecele mamei sale se va umple de Duh Sfânt”. Acest copil avea să aducă multă bucurie atât părinților săi, cât și oamenilor din toate timpurile, căci era cel care avea să pregătească venirea Mântuitorului lumii.

Zaharia era uimit și nu știa ce să rostească.
Se gândea în sinea lui că și el și soția sa erau bătrâni și nu mai puteau avea copii. Văzând îndoiala lui Zaharia, îngerul i-a zis: „Eu sunt Gavriil și stau aproape de Dumnezeu, în ceruri. Dumnezeu m-a trimis să-ți aduc vestea cea bună, că a ascultat rugăciunea ta și vei avea un fiu. Însă, fiindcă nu ai crezut, vei rămâne mut și nu vei mai putea vorbi decât atunci când se va împlini ceea ce ți-am spus”.
Apoi îngerul s-a făcut nevăzut. Tulburat de cele auzite și întâmplate, Zaharia a zăbovit mai multă vreme în Templu. Mulțimile erau nerăbdătoare să afle motivul întârzierii. În cele din urmă, când Zaharia a ieșit, iar ei au văzut că nu poate vorbi, și-au dat seama că a văzut vedenie.

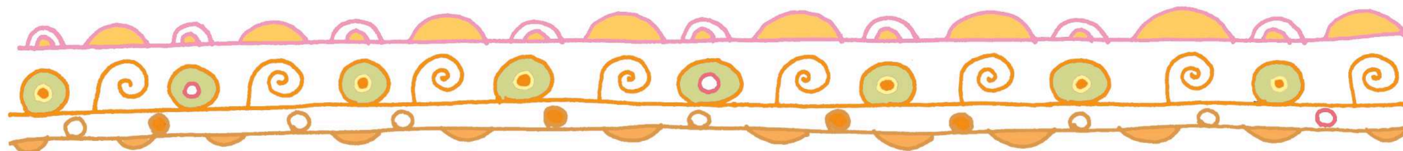
Sfârșindu-se zilele rânduite slujirii sale la Templu, Zaharia s-a întors la casa sa. Toate cele profețite de înger s-au împlinit întocmai. Elisabeta a rămas însărcinată și amândoi părinții erau foarte fericiți. Când era în luna a șasea, Elisabeta a fost vizitată de Fecioara Maria, care urma să-L nască pe Iisus, Fiul lui Dumnezeu. După nouă luni, Elisabeta a născut un fiu.

Rudele și vecinii voiau să îl cheme Zaharia, ca pe tatăl lui, dar Elisabeta i-a dat numele Ioan, care înseamnă „Dumnezeu este milostiv". L-au întrebat și pe Zaharia cum să-l numească. Fiindcă nu putea vorbi, Zaharia a scris pe o tăbliță: „Ioan este numele lui". Și îndată a început să vorbească, lăudând pe Dumnezeu și prorocind despre prunc.

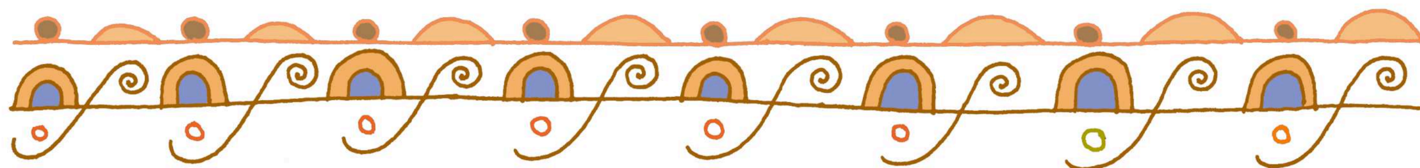

ІОАН

Împăratul Irod, voind să-L omoare pe Iisus, a poruncit ca toți copiii de parte bărbătească mai mici de doi ani să fie uciși. Luându-și copilul, pe Ioan, Elisabeta a fugit din calea soldaților. După ceva timp, Ioan a plecat într-un loc pustiu, îndepărtat, dorind să-și dedice viața lui Dumnezeu. Deși se îndepărtase de oameni, nu se simțea singur, căci era mereu cu Dumnezeu. În purtarea Lui de grijă, Dumnezeu l-a călăuzit întotdeauna. Ioan mânca lăcuste și miere de la albinele sălbatice. Îmbrăcămintea îi era ca a unui pustnic: o haină, pe care și-o făcuse din păr de cămilă, iar mijlocul, încins cu o curea din piele.

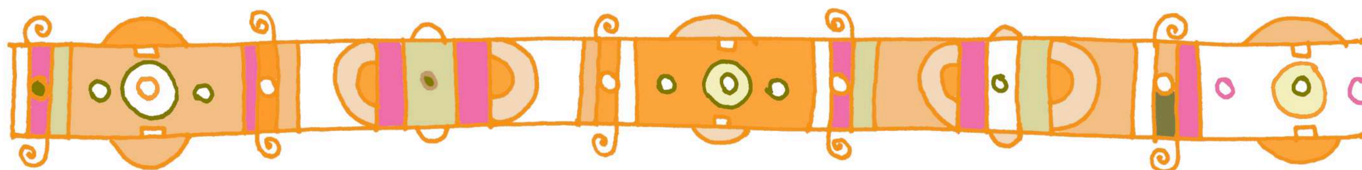

Ioan a stat în pustiu timp îndelungat, rugându-se neîncetat. Dumnezeu îi vorbea și îl învăța, iar Ioan asculta și împlinea poruncile Lui.
La îndemnul lui Dumnezeu, a părăsit pustia și s-a dus la râul Iordan să vorbească oamenilor despre Împărăția lui Dumnezeu și despre venirea Mântuitorului Iisus Hristos. Apoi, Ioan a început să-i boteze în apa râului Iordan pe toți cei care își mărturiseau păcatele. Pe cei păcătoși îi sfătuia să se depărteze cât mai degrabă de faptele neplăcute lui Dumnezeu. Mulți oameni au primit botezul pocăinței de la Ioan.

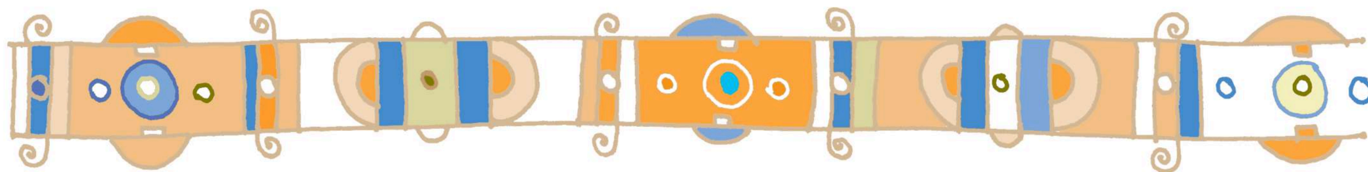

Ioan le spune celor care veneau la el:
„Acum securea stă la rădăcina pomilor; deci orice pom care nu face roadă bună se taie și se aruncă în foc...
Cel ce are două haine să dea celui ce nu are și cel ce are bucate să facă asemenea.
Eu vă botez cu apă, dar vine Cel ce este mai tare decât mine, Căruia nu sunt vrednic să Îi dezleg cureaua încălțămintelor. El vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc, a Cărui lopată este în mâna Lui, ca să curețe aria și să adune grâul în jitnița Sa, iar pleava o va arde cu foc nestins”.

Însuși Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, înainte de a-și începe misiunea Sa pe pământ, a venit la Ioan. El i-a cerut lui Ioan să Îl boteze. Ioan s-a temut și s-a mirat, cunoscând de la Dumnezeu că Iisus este Fiul lui Dumnezeu. Dar Iisus i-a spus că trebuie să-L boteze. Ascultând, Ioan L-a botezat pe Iisus. Îndată, cerurile s-au deschis și Duhul Sfânt a coborât deasupra lui Iisus, în chip de porumbel. În același timp, Dumnezeu Tatăl a mărturisit din înălțimi: „Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru Care am binevoit". După Botez, Ioan a vorbit mulțimilor despre Iisus, Cel care îi va boteza cu Duh Sfânt, numindu-L Mielul lui Dumnezeu, care va ridica păcatul lumii. Fiindcă Ioan L-a botezat pe Iisus, a fost supranumit „Botezătorul".

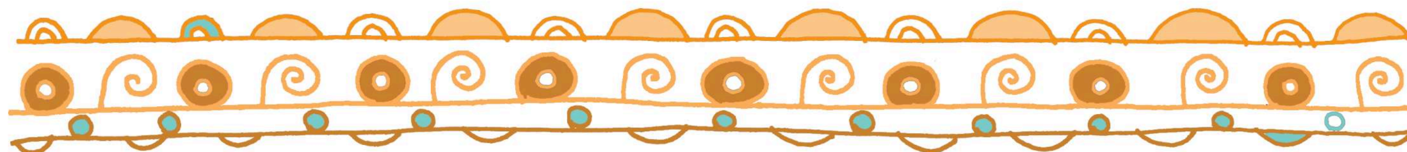

Erau însă și oameni cărora nu le părea rău pentru faptele lor, ce nu erau plăcute lui Dumnezeu. Pe aceștia, Ioan nu-i cruța, ci îi certa cu asprime. L-a certat pe însuși regele Irod, care se căsătorise, împotriva Legii, cu Irodiada, soția fratelui său. De aceea Irodiada nu-l putea suferi. Cu toate acestea, nu putea să-i facă nimic rău, căci poporul îl iubea pe Ioan. Mai mult, pentru că ducea o viață sfântă, postea și se ruga neîncetat, oamenii credeau că Ioan este Mântuitorul promis de Dumnezeu încă de la crearea lumii. Însă Ioan le-a spus că el este doar slujitorul ce pregătește calea Fiului lui Dumnezeu, adevăratul Mântuitor al lumii.

La îndemnul Irodiadei, regele Irod a poruncit ca Ioan să fie aruncat în închisoarea de sub palatul regal. Și de acolo glasul mustrător al lui Ioan răsuna în toate camerele. Irodiada se temea ca nu cumva regele să-l asculte pe Ioan și să se despartă de ea și, astfel, să piardă puterea. De aceea, căuta un prilej ca să scape de Ioan pentru totdeauna. Și iată că într-o zi, fiind ziua de naștere a lui Irod, acesta a făcut o masă mare, la care a chemat mulți invitați. La petrecere a venit și Irodiada cu fiica sa, Salomeea. La rugămintea lui Irod, Salomeea a dansat pentru el și pentru invitații lui. Încântat de dans și amețit de vin, Irod a promis că îi va da tot ce îi va cere, până la jumătate din împărăția sa.

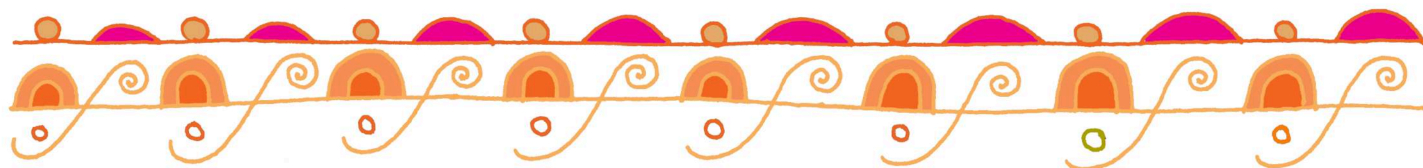

Salomeea, neștiind ce să-i ceară regelui, a mers să se sfãtuiască cu mama ei. Irodiada s-a bucurat. Acum găsise prilejul de a-l omorî pe Ioan. Așa că i-a spus Salomeei să-i ceară lui Irod capul lui Ioan Botezătorul. Cererea l-a mâhnit pe Irod. Cu toate că îl mustrase adesea că trăiește în păcat, Irod, în sinea lui, îl respecta pe Ioan. Mai ales că poporul îl considera om drept și sfânt. Cu toate acestea, mândria l-a împiedicat pe Irod să-și calce promisiunea. Astfel că a trimis soldații să-i taie capul.

Aceștia au împlinit porunca îndată. Ei au coborât în temniță la Ioan și acolo i-au tăiat capul cu sabia. Apoi au așezat capul pe o tavă și i l-au adus lui Irod. Irod l-a dat Salomeei, iar Salomeea l-a dat mamei ei. Irodiada s-a bucurat că a scăpat de cel care neîncetat o certa pentru păcatele ei. Trupul lui Ioan a fost luat de ucenicii lui și înmormântat după obicei. Însuși Iisus s-a întristat aflând de moartea lui Ioan.

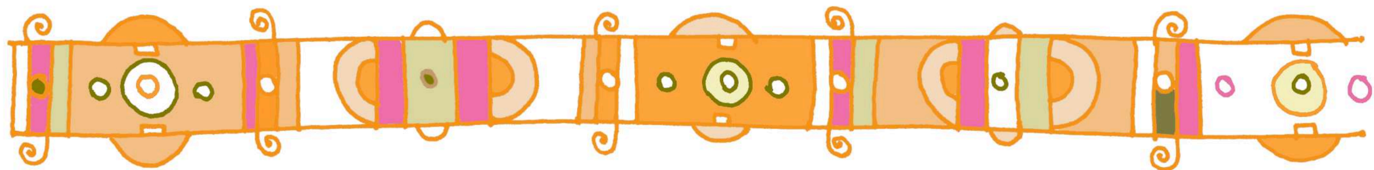

Ioan este unul dintre oamenii cei mai iubiți de Dumnezeu. Chiar Iisus a zis despre el că nimeni dintre oameni nu este mai mare decât Ioan. Pentru viața lui curată, a fost numit înger trăind în trup. În Împărăția cerurilor, el stă acum în stânga tronului lui Iisus Hristos, iar Maica Domnului în partea dreaptă, rugându-se neîncetat pentru noi.

Iar rugăciunile lui și ale Maicii Domnului sunt ascultate întotdeauna.

Sfântul Ioan Botezătorul este pentru noi un model de adevărată viață creștină, ca unul ce este prieten al lui Dumnezeu.

Sărbători închinate Sfântului Ioan Botezătorul

23 septembrie – Zămislirea Sfântului Ioan Botezătorul

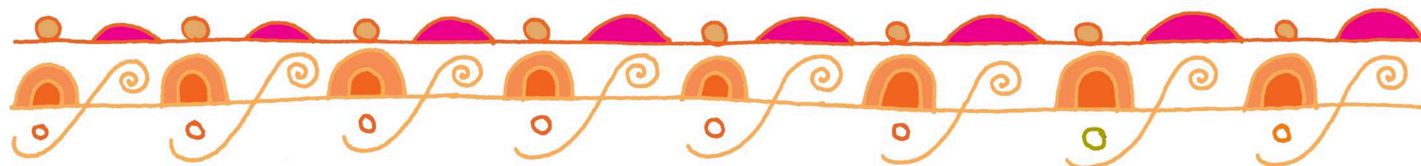
7 ianuarie – Soborul Sfântului Ioan Botezătorul

24 februarie – Întâia și a doua aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul

25 mai – A treia aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul

24 iunie – Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul

29 august – Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul

Sfântul Ioan Botezătorul în Noul Testament

Referințe biblice

Zămislirea, nașterea și viața în pustie a Sfântului Ioan Botezătorul
(Luca, cap. 1)

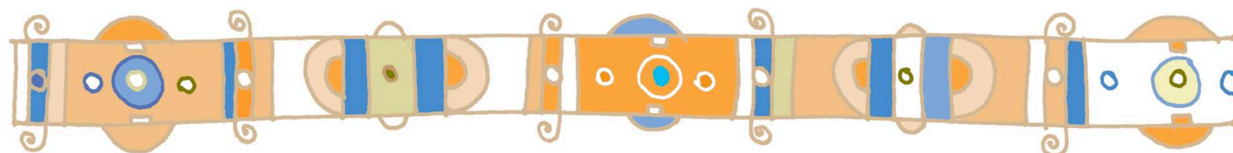
Predica Sfântului Ioan Botezătorul
(Matei 3, 1-3, 11-12, 6-10; Marcu 1, 2-8; Luca 3, 1-18; Ioan 1, 15-18, 23-27)

Portretul Sfântului Ioan Botezătorul
(Matei 3, 4, 11, 18; Marcu 1, 6)

Botezul lui Iisus Hristos
(Matei 3, 13-17; Marcu 1, 9-11; Luca 3, 21-22; Ioan 1, 29-33)

Mărturia lui Iisus despre Ioan
(Matei 11, 7-14; Luca 7, 24-28; Ioan 5, 35)

Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul

Colecția „Îngerașul meu”

editura doxologia

